

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdi-Vásárhely, 1901. július 21.

Vasárnap.

XX. évfolyam 57. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyesszám ára 10 fillér.

A lap szelle ni részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 hasábs petitsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények a nyiltterek díja előre fizetendő.

A választási mozgalmakhoz.

Valamivel korábban indultak meg a választási mozgalmak, mint egyébkor. De nem csoda, mert most a helyzet is más. A végéhez közelgő országgyűlés alatt kabinet- és pártválság, a nemzeti párt beolvadt a szabadelvűbe, a kormányzat rendszerre megváltozott, törvények jöttek létre, melyek a jövő országgyűlésnek valószínűleg más arckifejezést adnak, a mandátumszerzés új korlátok közt történik, és így érthető, ha a jelöltek a megváltozott területen amily korán csak lehet, tájékozást szerezni iparkodnak.

Azok a jelöltek, kik a jelenleg is birtokukban levő mandátumért versenyeznek, természetesen nagyobb figyelmet érdemelnek, mint az ujon fölmerülő nagyságok, kiknek még nincs megbizható mértékük. Ezek közé az ugynevezett régiek közé tartozik a még fiatal Werner Gyula képviselő is, ki az imént nyilatkozott zalathnai választói előtt. Beszámolója komoly figyelmet érdemel. Wernert, ha szabad így szólunk, báró Bánffy volt miniszterelnök hozta be a képviselőházba, kinek egyik leghivebb követője volt. A bekövetkezett változást feltétlenül elfogadta, úgy, hogy az új rendszer hivatott tolmácsának tarthatjuk őt annyival inkább, minthogy mint a félhivatalos „Magyar Nemzet” főmunkatársának alkalma van a kormányelnök intencióit egyes árnyalatokig ismerni. Beszámolójában legfontosabbnak tetszik nekünk, amit az Ausztriával való kiegyezésről mondott. Az önrendelkezési jog és a viszonyosság alapján álló jelenlegi viszonyt 1867 óta a legjobb alkunnak tartja Werner és szerinte a kormány a közös vámterület alapján óhajt egyezkedni Ausztriával s hazafias kötelességéhez híven el van szánva ezen az alapon megoltalmazni az ország mezőgazdasági és ipari érdekeit. De e kiegyezésen reánk nézve hátrányosan változtatni, a magyar államot Ausztria fejős tehenévé tenni nem lehet. Ha igazságos, méltányos kiegyezést létesíteni nem lehet, akkor át kell térnünk az önálló vámterületre, habár ez nagy kockázatokkal járna is.

Ez a gondolatmenet nem új ugyan, az önálló vámterület mindig azaz erős vár volt, melybe visszavonulhatánk, ha Ausztriával nem tudunk megövezni; de különös intézkedése lenne a sorsnak, ha olyan orthodox deákista, mint Széll Kálmán, lenne kénytelen a végkövetkeztetést levonni s a nemzetet közösről a külön vámterületre átvezetni. Széll Kálmánról és politikájáról a lelkese-dés legszebb szavaival nyilatkozott Wern-

ner; e politika, — úgy mond, — Deák magy. iskolájának méltó folytatása. Ez a politika, mint valami királynő, ragyogó sikerek értékes gyöngysorát viseli nyakán. Ez a politika szabadelvű is, nemzeti is, okos is, tartalmában nemes, formájában klasszikus; nemcsak együtt tartja, de mindjobban összeforaszttja az új, értékes politikai erővel gyarapodott szabadelvű pártot, melynek tagjai, régiek és újak, versenyre kelnek egymással Széll Kálmán politikájának odaadó támogatásában.

Széll Kálmán államférfiui kvalitásainak a bimbusza a nemzet érzelmének echoja, mely mindannyiszor hallható, valahányszor a választók összegyűlnek.

Mikor lesznek a választások? A választások határideje csaknem nap-nap után foglalkoztatja a sajtót, nem ritkán eléggé koezkaztatott kombinációkkal. Ismételten is konstatáljuk, hogy a szeptember 3-án összeülő képviselőháznak még sok fontos teendője van s azóta mi sem történt, ami a teendők sokaságát csökkentette volna. Amiből önként következik az is, hogy a választások határideje, minden kombináció ellenére is, a késő ősze fog esni, akkora, amikor a törvényhozás túl lesz mindazokon munkálatokon, amelyeket balasztatlanul még ennek a ciklusnak kell elintéznie.

Főispán és vizsgálat. Néhány lap azt írta, hogy Mikó Árpád marostordai főispán volna oka a vásárhelyi zavaroknak s a vagyonkezelés körül fölmerült visszaéléseknek. Mint értesültünk, a dolog ellenkezőleg áll. Epen Mikó derítette ki a vagyonkezelés körüli rendtelenségeket a pénzárvizsgálat alkalmával és kérte belügyminisztert, hogy szakszerű vizsgálatot indíttson. A miniszter által leküldött szakértő konstatálta is a visszaéléseket s ennek következtében a főispán előterjesztésére rendelte el a belügyminiszter a fogymli vizsgálatot a tanács ellen.

Lelenczházak államosítása. A lelenczházak államosításának kérdése nemsokára a megoldás stádiumába jut. Széll Kálmán kormányelnök az ez évi VIII. törvényezikk értelmében már meg is indította a tárgyalásokat az országos Fehérkereszt-Egyesület által vezetett és a társadalom által fentartott vidéki lelenczházak államosítása érdekében. A tárgyalásokat Ruffy Pál országgyűlési képviselő, az állami menedékhelyek kormánybiztosa vezeti. A legelőször államosított vidéki lelenczház a szegedi lesz. Ruffy kormánybiztos két napig tárgyalta a szegedi hatóság kiküldöttjeivel. A tárgyalás eredményre vezetett, úgy hogy az államosítás még ez évben meg fog történni. Rövidesen államosítani fogja a kormány a többi vidéki lelenczházakat is.

Népoktatás Háromszék vármegyéjében.

— Csánki Gyula kir. tanfelügyelő jelentése a közg. bizottságban. —
(Folytatás és vége.)

Jelentésem e pontjával kapcsolatosan tisztelttel megemlítem azt is, hogy június hó folyamán, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága nevében köszönetet n ilvánítottam öv. Kökösy Károlyné urasszonynak, továbbá Benkő István és ifj. Tóth István uraknak, valamint a kézdí vásárhelyi polgári leányiskola első tantestületének azért, hogy ezen iskola javára alapítványokat tettek. Szép jelenség az Kézdi-Vásárhely város közönösége részéről, szép bizonyossága o város közönösége fennkölt gondolkodásának, hogy pol-

gári életüknek egyes kiemelkedő mozzanatait, örvedetes vagy szomorú eseményeit, elköltözött kedveseik emléket, a közjótekonyság, a közművelődés oltárára tett adományokkal sietnek megörökíteni; hogy benne soha sem fogyatkozik meg az ily adakozók száma.

Június hó folyamán azonban a sepsiszentgyörgyi állami polgári leányiskolát is ilyen adománnyal egy nagyobb, 500 koronás alapítvánnyal örvendeztettek meg e város egyik boldog emlékeztető polgárának néhai Téglás Gábornak és nejeének Csergő Annának menyei. Az alapító levél jóváhagyás végett felterjesztetett a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ő nagyméltóságához.

Az évrő vizsgák lefolyásáról és eredményéről eddigelő beérkezett jelentések alapján tisztelettel jelentem, hogy az állami iskolák által feltüntetett előhaladásról általában dícsőőleg szólnak a jelentések; nem kevésbé elismerők a vizsgabiztos urak a községi iskolákkal szemben is; kevésbbé jó, de teljesen megnyugtató eredményről számolnak a rom. kath., még kevesebbbről és már elszomorító a gör. kel. iskolákról szóló jelentések. Az ev. ref. iskolákra vonatkozólag csak két jelentés érkezett be. Az unitáriusokról pedig csak egy.

A mint ezekből is méltóztatik látni, a kép még nem teljes, a mennyiben még sok jelentés hiányzik. Annyi azonban ez adatokból is kitűnik már, hogy iskoláink általában jó eredménnyel működnek; csupán a gör. kel. iskolák hagynak fenn, de ezek aztán annál több kívánni valót, úgy általános oktatási, mint különösen magyar nyelv tanítási szempontból.

A mi már az iskoláknak június havi állapotát illeti, e tekintetben kevés mondani valóm van. A hónap első felében néhány iskolában még erősen folynak a vizgára való előkészületek, június 16—17-én azonban minden elemi iskolában vége van az iskolai évnak; megtörtént a vizsga, bazárultak az iskolák ajtai s kezdetét vette a nagy szünidő. Néhány nappal tovább tart még a szorgalom idő a polgári iskolákban. Ezeknek évrő vizsgálatain mindenütt magam elnököltem s általában csak megelégedéssel és dícsőőleg szólhatok én is a látottak és tapasztaltak felől. Június hó 29-én az utolsóval, a baróti-val is készen voltunk s az évrő ünnepélynek 30-án itt is felhangzott zaja és élénksége volt a vármegye 1900—901 évi népoktatási intézeteinek és ezen intézetek növendékeinek utolsó ténykedése ez iskolai évben. A viszontlátásra vármegyénk nagyreményű ifjusága, a jövő iskolai évben! Legyen az is olyan zavartalan, olyan örvedetes lefolyásu, mint a most elmúlt iskolai év volt.

A tanítóképző intézet első évi rendes növendékei június 22-én oszlottak szét. Kilencz első éves magán tanulóval 22-én tartatott meg a magán vizsgálat; hat, még az övönőképző idejéből reánk maradt övönő-jelölt pedig 24, 25 és 27-én szerezte meg az övönői oklevelet. Ezeknek a képosító vizsgálatán szintén magam elnököltem: osztály-vizsgálatukon pedig részt vett, a tanítóképző megtekintése ezáljából éppen akkor városunkban időzött Sebestény Gyula miniszteri biztos ur is.

A nagy vakáció alatt betöltésre vár, a fotos-martonosi és nyáras-pataki állami iskoláknál egy-egy, a fotos-martonosi, angyalosi, szőresei és málnási községi iskoláknál szintén egy-egy, az ozdolai rom. kath. iskoláknál kettő, a baróti és imecsfalvi rom. kath. iskoláknál ismét egy-egy a bodzatordulói gör. kel. iskoláknál újból egy, s végül a szárazajtai és az uzoni ev. ref. iskoláknál szintén egy-egy állomás.

A június hó folyamán vett miniszteri rendeletek közül megemlítem azt, a melyek képesen az új gondnoksági utasítás leadatott. Ez utasítást a rendelet értelmében minden gondnokság, és minden állami tanító részére megrendeltem és meg fogom küldeni.

A baróthi állami polgári iskolájánál a latin nyelvnek, mint rendkívüli tárgynak tanításáért Baka János róm. kath. segéd-lelkész részére 600 kor. kiutaltatott.

Végül tisztelettel jelentem, hogy a június hó folyamán iskolalátogatás, illetőleg évről-évről vizsgákban való előlépés czéljából Kézdi-Martonos, Maksa, Kézdivásárhely és Baróth községekben szállottam ki.

Társadalom.

Szülők figyelmébe.

— Irta Csánki József zala-nai áll. s. akisk. igazgató. —

„Az ipar a nemzeti jólét egyik legfőbb biztosítója.”

Eljutottunk oda, hogy, hála az Égnek, ma már senki sem vonja kétségbe fenti jelmondatunk igazságát.

Az állam részéről kifejtett nagyméretű iparfejlesztési mozgalom eddig a legoktatásabb módon igazolja azt, hogy a becsülettel végzett tudatos ipari munka a nemzet életében és boldogulásában nem utolsó tényező. Az állammal nemes versenyre kél a társadalom, a midőn a hazai ipar pártolásával igyekszik azt elősegíteni fontos munkájában.

Ezen mozgalom van hivatva a már ugyis fozlodozni kezdő előítéletet végképpen eloszlatni és meggyőzni a hazának minden rendű és rangulakosságát arról, hogy érdemeket szerezni és a hazát hűséggel és eredménynyel szolgálni nemcsak az irodában vagy harezmezőn, de az iparos műhelyében s a gyárok füstös levegőjében is lehet.

Fejlesztjük az ipart!

Fejlesztjük nemzetünk jólétét és vagyonsodását!

Neveljünk művelt iparosokat, a kik feladatuknak magaslatára emelkedvén, finomult ízléssel és szakmai jártassággal uttörői, előharcosai legyenek a magyar ipar felvirágoztatásának.

Adjunk művelt ifjakat az iparos pályára, mert csak a művelt lélek alkotta ipari munka veheti fel a versenyt más nemzetek már jóval fejlettebb iparával.

Adjunk jobb módú ifjakat az ipari pályára, mert csak így biztosíthatjuk nemzetünk részére az iparban szükséges anyagi tőkét.

Fölre az elavult, szegényes előítélettel, a mely szerint iparosnak lenni szegény! Az az idő elmúlt. Az akkor volt, a mikor még az iparos-tanonezokat — az inasokat — éveken át csak a mester egyik mindenésének, szolgájának tekintették.

A csaknem minden fontosabb iparos pályára szervezett szakiskolák által gondoskodott a magas kormány arról, hogy a műveltebb és vagyonosabb osztály is aggodalom nélkül és nyugodt lélekkel adhassa ifjait az iparos pályára, azon tudatban, hogy gyermekeik ezen iskolákban az erkölcsösség, a közmíveltség és hazafiaság szem előtt tartásával a választott pályára elméletileg és gyakorlatilag kiképeztetnek és komoly munkaszeretetre neveltetnek.

A szegényebb osztály tehetséges ifjainak pedig a tandíj-elengedés, az ösztöndíjak és munkadíj adományozása teszi lehetővé ezen iskolában való kiképeztetésüket.

Pártoljuk tehát ezen intézményeket, a melyekbe a magas kormány az erős és gazdag magyar iparnak magvát vetette el.

Most, midőn az ifjuság pályaválasztás előtt áll, ne kényszerítsük az ügyeskező és ipari pályára hajlammal bíró ifjainkat a túlszűrt középiskolákba, ne neveljünk szegény, tengődő s az ipar sorsát méltán irigylő napidíjasokat azokból, a kik, ha iparosokká képeztetnénk ki, magoknak biztos megélhetést, a magyar iparnak pedig fellendülést és virágzást biztosíthatnak.

Becsülünk kell a tisztességes ipart, mert az megérdemli azt.

Ne felejtjük, hogy a munka nemese.

(Folytatjuk.)

IPARÜGY.

Iparos tanonez-iskoláinkról.

— Jele tés a felügyelő bizottság ülésében 1900—1901-ik iskola évről. —

Az évről vizsgálat június hó 16-án történt csekély érdeklődés mellett. Szinte bámulom, hogy az iparosokat nem érdekli azon tanoneznek ügye, a ki évekig az ő családjának kiegészítő részét képezi s a kinek sorsa évekig az iparos kezébe van bízva. A felügyelő bizottság azonban szép számmal jelent

meg s azért iskolánk nevében meleg köszönetet nyilvánítni kedves kötelességemnek ismerem.

Az évről vizsgálat napján d. e. a tanonezok iparezikkeiből munkakiállítás rendezetett.

A kiállításban részt vett 47 tanonez 72 darabbal. Sajnos, hogy épen a legvirágzóbb iparág, az asztalosok csak 3 drb-bal volt képviselve. Ezen kiállítás felkarolása bizony-bizony az iparosok érdekét szolgálja.

Ugy a szorgalmas tanulók, mint az érdemes iparezikkek készítőinek megjutalmazása czéljából a „Marosvásárhelyi Keresk. és Iparkamara” 80, a K. vásárhelyi Takarékpénztár 10 koronát adott, melyhez járult a Maleher-féle alapítvány 10 korona kamata.

Könyvjutalomban 51 szorgalmas tanuló részesült.

A munkakiállításban részt vett tanulók iparezikkeinek megbirálására felkért bizottság ítélete szerint pénzjutalomban részesült 13 tanonez. És pedig: 2 cipész 6 koronával, 2 cipész 5 koronával, 1 szűcs 2 koronával, 2 asztalos 6 koronával, 2 kádár 5 koronával, 1 kárptos 2 koronával, 1 kerekos 2 koronával, 3 szabó 14 koronával, 2 lakatos 6 koronával s 1 kovács 2 koronával jutalmaztatott.

Nagy baj, hogy a szabó tanonezok kivételével sohasem lehet tudni, hogy a kiállított iparezikk igazán az inas munkája-e, s ezért visszafélések is fordulnak elő. Nagy a reménységem, hogy a következő évre a többi társulatok is elfogadják a szabók czél-szerű és helyes eljárási módját s minden tanonez azt az iparezikket, a melyet kiállít, ellenőrzés végett más mester műhelyében fogja készíteni.

Tisztelettel bejelentem, hogy a keresk. Miniszter ur Ó Nagyméltóság iparos tanoneziskolánk részére a következő 5 drb könyvet küldötte:

1. A magyar szt. korona országainak közgazdasági állapota 1898. évben.
2. Magyar iparoktatási évkönyv 1897., 1898 2 darab.
3. La Legislation Sociale en Hongrie.

(Ugyanez német nyelven is.)

Iktatókönyvem a mai napig 104 ügynek pontos időben való elintézéséről tanuskodik. Itt megjegyzem, hogy úgy a tek. Iparhatóságnak, mint a tek. kir. Tanfelügyelő urnak minden hónapról a maga időjében jelentést terjesztettem elő.

Jelentésem tudomásul vételét tisztelettel kérem.

K. Vászahely, 1901. június hó 25.

M. Székely János,
ip. t. isk. igazgató.

T Á R G Z A.

Egy könyvről.

Irta: San — To(y)

Egy csinos kiállítású verskötet fekszik előttem melynek szerzője kétséget kizárólag elárulja azt, hogy ama bizonyos „qanalficaiót” tíz évi munkakodással sikerült megszereznie, azzal rendelkezik, azt érvényesíteni tudja. Verseimindmegannyibizonyoságot tesznek arról, hogy a szerző nem tartozik ama sokak közé, kik a verselést csak amolyan szabad foglalkozásnak vélik, melyet lehet bárkinek üzni a nélkül, hogy arra nézve a többség „engedélyét” kikérte és kinyerte volna. Nem! Szerző az „engedélyt” kikérte és ki is nyerte! Kikérte pedig azon „hatóság”-tól, melyet sajátjának nevezünk s kinyerte pedig azon „közeg által,” melyet az irodalom, s speczialiter a költészet iránt érdeklődő közönségnek mondunk. A kvalifikáció-t pedig megszerezte tíz évi munka, tíz évi szorgalom után, melyet hogy művészetben érvényesített is tanuskodnak azok a szép dalok, melyet olvasva mindjárt látnunk kell azt, hogy a költő lantja nem avatatlan kezébe került.

Kolozsmegyének egyik falucskájában él a szerző H. Szántó István, teljesítve szép hivatását a népnevelést az E. M. K. E. szolgálatában; mint maga is mondja megnyitó költeményének egyik versszakában:

Tanító lettem, tanító
Ifjú lelkek gyámja,
Itt legalább mindig virul
A költészet fája.

Ama bérczövezte kisfaluból keltek szárnyra azok a lendületes, hangzatos dalok, melyek 10 év örömet, bánatát oly igazi, mely költői érzéssel ecsetelik.

Tíz év repült azóta felettem,
Hogy póéta, versfaragó lettem.
Tíz esztendő... életemből nemsok;
Visszatérni — tudom — soha sem fog!

Ama bérczövezte falucskában látott napvilágot a „Bórczek között” ez verskötetnek annyi gyönyörű

dala, mely egyszersmint élénken tárja élénk a költő-tanító szenvedéssel teljes életét.

A verskötet nagyobb része hazafias és népdalokat tartalmaz, itt-ott egy-egy szatirikus irányú költeményei tartitva vagy pedig költői levéllel, emléksorokkal, románcszerű balladával élénkítve.

Hazafias dalai habár néhol némiképp eltérnek az attributumoktól, melyekkel az ily ódai jelleggel felruházott költeményeknek föltétlenül rendelkezniök kell, s habár itt-ott a kidolgozás technikája sem mondható éppen a legképzettebbnek, mindazáltal lángoló hazaszeretetről, rendíthetetlen hazafiaságról tesznek tanúságot. A tíz szoborról írt, tíz különálló költeményének formái s tartalmi kidolgozásához bárha szó is férne de mindenestre nemzetünk nagyjai iránt való tisztelet, a király iránti hódoló hűség mind megannyi fényes és szép bizonyítékai, melyekkel a szerző még sok tökéletesebb ódai szárnyalású költeményében találkozuunk... Most a letűnt évek dicső napokra emlékezni vissza, nemzetünk nagyjai emlékének ébren tartására ösztönözve, majd pedig, mint egykor Berzsenyi, a lazult honfiai erőnyek fölött kesereg.

„Hol van hát a régi erkölcs, honerény,
Mi tündökölt a nemzetben, mint napfény?
Ne keresd most e hazában, nem leled,
Üres szó lett az égő honszeretet!...”

S habár hazafias költeményeiben is fel-fel tűnik a költő hivatottsága, mindazáltal a valódi, igazi poéta csakis népdalaiban ismerjük föl. Annyi közvetlenség, a nép belső lelkiéletének, gondolkodásának oly nagy ismerete jellemzik ebben a költőt, hogy méltán nevezhetnők őt a nép dalnokának. Itt tűnik ki, itt csilán föl a tiszta, megmáshíthatlan költői erő. Egyszerű, de mégis fontos lírai hangulat vonul végig dalain, mely fölmelegíti a szívet, dalra kelti a hallgatag ajkat, öröme váltja a but s enyhíti a keservet!... A népről dalol ő, a népnek; dalaiban a nép hangja szólal meg; együtt örül, együtt kesereg vele; ott él ő közöttük abban a hamisítatlan légkörben, hozzá még nem férközhett be e kor fojtó levegője!...

Szomszéd kertbe nagy almafa,
Piros almát terem... ..

Szomszéd lánya ne haragudj,
Ha az almát szedem.

Áthajlik egy ága hozzánk
Ide hull az alma... ..
De jó lenne, ha a szíved
Hozzám így hajolna.

Jobb szeretném piros ajkad
Szép almát szedni.
Szomszéd lányát úgy szeretnék
A szeretőd lenni.

S ki gondolná, hogy aki a szív hurjait oly édesen tudja pengetni, ugyanaz a szatirától nem riad vissza. Azonban itt sem a szatirikus gunyba, epébe mártott tollával ír, hanem a kedvességigmenő egyszerűséggel, olykor-olykor mosolyra keltő, mint maga a szerző is mondja „provinczbeli naiv”-sággal.

„Egyszerű” az ének, rajta semmi disztán, de a szívből fakadt melegen és tisztán” mondja Arany. A H. Szántó István költeményeinek olvasásakor mintegy önkéntelenül eszünkbe jut a koszos költő idézett mondata. Egyszerű dalok, de igaz, mely költői érzéssel megírva; méltó arra, hogy a költészet iránt érdeklődő művelt nagyközönség asztalain helyet foglaljon.

Ajánljuk, nagyon ajánljuk a költő tanító könyvét olvasóink nagybecsű figyelmébe méltányolva ez által a törekvést, a munkálkodást, de méltányolva egyszersmind a tehetséget s azon valóban hazafias intentiót, mely a szerző költeményei kiadására üsztökélte, felajánlva annak tiszta jövedelméből 100 koronát a „Tanító Ház”-ra, 100 koronát pedig a Nagy-Enyeden felállítandó Bethlen Gábor-szobor alapjává. A könyv, melynek izléses kiállítása Gombos Ferencz kolozsvári könyvnyomdáját dícséri, megrendelhető a szerzőnél. H. Szántó Istvánál. Magyar-Nagy-Somboronk Kolozs megye, 2 korona előzetes beküldése vagy utánvét mellett.

A ki az eszméért nemcsak lelkesülni tud, hanem azok megvalósítására szerény tehetségétől kitelhetőleg örömmel áldozni is kész, az méltán igényt tarthat, számíthat a pártfogásra, támogatásra, mely hogy a nagyközönség részéről hiányozni nem is fog erős a hitünk, meggyőződésünk!...

Irodalom.

Háromszék Vármegye Nemes Családjai. Első pillanatra önkéntelenül az jut eszébe igen sok olvasónak, hogy most a mikor külön osztályt, vagy kiváltságos rendet nem képeznek a nemesek; mire szolgál egy olyan munka, melyben csak azok szerepelnek, a kik úgynevezett ősökkel bírnak? Megadja rá a feleletet az a sajnálatos körülmény, hogy a székelyeknek rendszeres története megírva nincs s ez a munka sok tekintetben éppen arra van hivatva, hogy becses kútforrás legyen a pragmatikus történet részére. A „Háromszék Vármegye Nemes Családjai“, körül-belül 35—40 nagy ívre terjedő diszmunkán már régóta dolgozik Pálmay József szerkesztő, ki csak nem régen írta meg az Udvarhelyi Nemes Családjait. A most sajtó alatt lévő „Háromszék Vármegye Nemes Családjai“ ötszáz háromszéki nemes famillának eziméretű, pontos megbízható leszármazási táblázatát fogja betűrendben közölni. Az ily irányú sablonos munkáktól teljesen eltér a „Háromszék Vármegye Nemes Családjai“, mert az egyes családoknál magyarázattal, történelmi fejtegetésekkel és rövid életrajzzal szolgál; az író, s így, mint olvasmány is élvezetes, ismeretterjesztő. Az előszót hatálykai Potsa József v. b. t. t., cs. és kir. kamarás. Háromszék Vármegye érdemes főispánja írta. A szép előszó fölött egy pompás esztétikusan látható, melyet Gyárfás Jenő kiváló székely festőművész, nagy zseniálissal rajzolt meg. Már a remek csoportozat fölkelte az érdeklődő figyelmét, s a második lapon Gyárfás György kir. főmérnök jól sikerült székelyi sástollas fővoggal, széles fringijával, fennem lobogtató hadijelvényekkel fogadják az olvasót. A jellegzetes székely stílus tulipános körzettel kedves összhangban sorakozik a dalias ősök csapata. A kiváló ügyes kivitelű ezimériszok, a hozzájuk hozzákezdett előjegyzési felhívásokatlanul csinos, meglepő, szép kiállítás a fejlődött nyomdai műparról tesznek élénk tanúbizonyságot. A mű előfizetési ára fűzve 16-korona, díszes kötésben, aranyvágással 20 korona. Megrendelhető: a Jókai-nyomda-részvény-társulat könyvnyomdájában Sepsi-Szent-Györgyön (Háromszék vármegye).

Kossuth-szobor Kézdivásárhelyen.

Kézdivásárhely, 1901. júl. 12.

Hét éve már, hogy a nagy férfi tetemei az édes magyar földben nyugosznak. Hét éve, hogy elhangzott a szó mindefelé: szobrot Kossuth Lajosnak! E szót meghallotta városunk hazafias polgársága is s azonnal gyűjtést indított.

De a híz ellobogott, a lelkesedés tüze kialudt s míg hazánk 12 városában már áll a szobor, addig városunk csendesen alszik. A feledés eme sűrű homályából akarja kiemelni ez ügyet a főiskolákon tanuló kézdivásárhelyi tanuló ifjuság. Ezért határozta el, hogy a szobor javára minden év Lajos napján ünnepélyt rendez; ezért keresztet elő a padlás zugából a megsárgult gyűjtőleveket s indult munkának. Fogadja kiki szívesen a gyűjtőivel házába betérő ifjut s a szegény fil'érével, a gazdag koronájával mozdítsa elő a szent ügyet, hogy ez ő, tiszta székely, hazafias város, legalább Kossuth halálának 10 éves évfordulóján fölláthatassa a szobrot díszpolgárának, a haza nagy fiának.

Ujabb adományok a Megyaszai Mihály 8 sz. gy. ivén: Megyaszai Máté, Péterffy Józsefné, öz. Molnár Lajosné 1—1 kor. N. 80 fil., Kökőssy Károly 3 sz. gy. ivén: Luka János 1 kor., Gyárfás Károly 50 fil., Szotyori Sámuel 25 sz. gy. ivén: Csiszár Pál, Csiszár József, Koch gym. tanár 2—2 kor., N. a Piblinger Gyula 40—40 fil., Szűcs nővérek 20 fil., öz. Szabó Albertné, Jancsó Mózes szeszgy. 1—1 kor., Dávid István 20 sz. gy. ivén: N. N., Lukács Lajos, Mihály Dezső 20—20 fil., Dávid Ilona 10 fil., Kovács Samuné 40 fil., Petrovsky Gy. 9 sz. gy. ivén: Velnoreiter János 2 kor., Vajna N., és N. N. 1—1 kor. Köszönet az adakozóknak, kitartás a gyűjtőknek. A közönség tájékoztatása végett megjegyezzük, hogy a szobor javára már mintegy 1300 korona együtt van és a kézdivásárhelyi takarékpénztárban helyeztetett el. A hiányzó összeg nem nagy, a szobor pár év alatt létesíthető, csak buzgón tette föl!

Felhívás előfizetésre.

Az új évnegyed alkalmából előfizetésre hívjuk föl városunk és vidéke közönségét s általában a székelység barátait.

Két évtizede már, hogy a „Székelyföld“ mint a szabadelvű eszmék hirdetője, az országos szabadelvűpárt egyik vidéki organuma, a székelység közmívelődési és közgazdasági érdekeinek szolgálatára megalapított s e hosszú időn keresztül, ha szerény eszközökkel is, de mindig becsülettel ügykezeléssel törekedett arra, hogy igénytelen, de hazafias munkásságunkkal olvasóink bizalmát kiérdemeljük. Hogy mennyire sikerült ez, nem a mi feladatunk megítélni. Részünkről, a már 20 éves múltja való visszatérítéssel, kedves kötelességünk annak kijelentése, hogy a mi sikertől mulathattunk, abban jelentékeny része van lapunk ti olvasóközönségének és munkatársainak, kik anyagilag és szellemileg támogatták lapunkat. A midőn ezt hálás szívvel konstatáljuk, egyúttal bizalommal kérjük az új évnegyed alkalmából ismételtén a szíves támogatást.

Igen-igen ohajtának nagyobb terjedelművé tenni, magasabb színvonalra emelni lapunkat, mert ezt, — érezzük, — a székelységnek hova tovább emind jobban növekedő bajai is megkövetelnék. De ezt csak azon esetben tehetjük, ha lapunkra minél többen előfizetnek.

Lapunk előfizetési díja jövőre is marad a régiben

Negyed évre: 2 korona 50 fillér.

Fél évre: 5 korona.

Egész évre: 10 korona.

Ismételtén kérjük a t. közönség becses pártfogását.

Kézdivásárhely, 1901. július 10.

Vajna Károly,

felelős szerkesztő,

Ifj. Jancsó Mózes,

házi lapfelfelügyelő.

NAPI HIREK.

— **Kinevezés.** A közoktatásügyi m. kir. miniszter a sepsiszentgyörgyi polg. leányiskola igazgatójává Zayzon Farkast, az intézetnek hosszú ideje óta érdemes tanárát nevezte ki. Az üresedésben lévő nyelvtani tanszék teendői ellátásával helyettesi minőségben Bencze Margit okl. polg. iskolai tanítónt bízta meg, ki Malik József halála óta a múlt évben is végezte e teendőket.

— **Két új tanári állás.** A kézdivásárhelyi főgymnasiumnál a 7-ik osztály létesítésével kapcsolatosan szervezett magyar-latin és görög-latin tanszékekre pályázat van hirdetve. A rendeltetésnek 2400 korona évi fizetése, 400 korona lakbérére, a helyettesnek 1600 korona fizetése lesz. Pályázati idő: aug. 1. Folyamodványok Gyulafehérvárra a püspöki hivatalba küldendők.

— **Petőfi ünnepély.** A kásonyakabfalvi fűrdőben az idén is megfogják tartani a szokásos „Petőfi ünnepélyt“ és pedig a lánglelkű költő halála 52-ik évfordulója utáni vasárnapon, vagyis is augusztus hó 4-én. A fűrdőközönségnek nem nagyon kedvezett eddigi időjárás miatt a régi vendégek közül eddig még nem sokan keresték fel e kősi üdülő helyet, de hír szerint e hó utolsó napjaiban számosan fognak rövidebb-hosszabb időre felérni, dulni s így az ünnepelő műsorában hiány nem leend.

— **Meghívó.** A Kézdivásárhelyi Jótékony Nőegyesület és a Polgári leányiskola Felügyelő bizottsága 1901. július hó 24-én szerdán délután 4 órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlésben fogják a polgári leányiskola 2-ik tanévét lezárni, a köve között pedig előkészíteni. Targysorozat. 1., Elnöki megnyitó és 2 tag kiküldése a jegyzőkönyv hitelesítésére 2., Igazgató jelentése az előző évről, 3. A számvizsgáló bizottság jelentése a múlt tanévről, 4., Jövő évi tantárgy beosztás, előterjesztések 5. A jövő tanévi költségvetés tárgyalása 6. M. E. tanítónő fizetésének rendezése 7. Iskolai gondnok választása 8. Folyó ügyek 9. Indítványok. Együlésre úgy a nőegylet, mint a felügyelő bizottság tagjait tisztelettel meghívják. Kézdivásárhelyen, 1901. július hó 18-án, Ifj. Jakab Istvánné nőegyleti m. elnök. Balázs Márton nőegyleti titkár.

— **Tűzoltóink mulatsága** mely a rossz idő miatt múlt vasárnap elmaradt július 21-én vasárnap lesz a Nagy Ferencz főle Csorog ligetben megtartva, feltéve, ha az idő kedvező lesz. Megelőzőleg délután fél két órakor a főtéren tűzreze lesz s onnan testületileg vonulnak le tűzoltóink Nagy Károly fő- és Kupán József alparancsnok vezetésével a ligetbe. Az előjelöklből ítélve, e mulatság — melyre nagyon sokan készülnek — szépen fog sikerülni. Ismételtén ajánljuk a közönség támogatásába.

— **Halálozás.** Kőpeczi Boecz István, gyalui áll. isk. igazgató tanító, Kolozsvármegye törvényhatósági bizottsági, s az erdélyi tanítószeg egyik legképzettebb tagja, 44 éves korában f. hó 17-én, szívbaj következtében, Kolozsvárt a Karolina-Kórházban elhunyt. Temetése csütörtökön d. u. volt nagy részvét között. Nyugodjék csendesen.

— **Nyugalomba vonuló igazgató.** Borbély Sámuel, a székelykereszturi m. kir. állami tanítóképző-intézet igazgatója nyugalomba helyezéseért folyamodott.

— **Szerencsés medvevadás.** Andorkó Sándor, bereczki lakos f. hó 14-én rövid tíz perc alatt három jól kifejlett medvét ejtett el. Az egyedül levő vadász egy jól irányzott lövéssel előbb a vezetőt terítette és nyomban reá a másik két vadat, melyek közül az utolsó csak a tizedik lövésre esett el, noha a lövések mindegyike találta.

— **Elhaltak Kézdivásárhelyen,** június hó 12-én: Tók Zsuzsa 4 éves, szívizélhűdésben, Molnár Ferenczné vendéglősné 53 éves tüdőrákban, Szávuj Irén 5 éves, Szávuj Béla 2 éves vörhenyben, Schul Sámuel 69 éves szentléleki szatóság agyveremlyében, Kancsics János munkás 58 éves vörhenyben, Mátis Jánosné Kovács neje, 63 éves gyomorrákban, Nagy György 45 éves alképlet tüdőrákban, Harai Mihály fogházor 42 éves, tüdőrákban, Prada Antalné 21 éves sörfőző neje tüdőrákban, Jancsó Dezső 7 éves, tanuló vörhenyben, Kovács Amália 7 éves tanuló, szívizélhűdés, Kovács József 11 hónapos bállob, Csibuk Dénes 34 éves juhászpásztor öngyilkosság által, Bodó János szűcs 63 éves gyomorrákban.

— **Kovaszna fürdőjén.** július 27-én a Deák Imre-főle színikörben, a sétátér színpadja s a Kovaszna létesítendő kórház javára zártkörű nyári táncestély lesz. Ez lesz az idényben az első mulatság, melyre máris nagy a készülődés.

— **Eljegyzés.** Lubinsky Anna grófnét Nagyváradon eljegyezte f. hó 8-án Gözsi Árpád gyógyszerész Csikszederáról. Az eljegyzés tamásfalvi Thuri Ignác belényesi kir. közjegyző vendégszerető házában történt meg.

— **Egy székely művész halála.** Máthé István hegedűművész, kit az egész Székelyföld műpártoló közönsége ismert és szeretett s ki Kézdivásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön, Kovásznán, Tusnádon Előpatakon stb. oly sok élvezetet szerzett, magas nívón álló művészi hegedűjátékával, f. hó 17-én, Budapestben, tüdőbajban, majdnem 2 évi szenvedés után elhunyt. Zenetanár volt a Ludovikán, a piaristák gymnasiumában s a Vesselenyi-utcai polg. iskolában. A magyar zenét imádásig szerette s azok előadásában csaknem páratlan művész volt. A régi bus magyar népdalok senki ujjai alatt nem szóltak meg oly megrázó erővel, mint nála. Totemeit — melyeknek a főváros új díszsírhelyet adott — csütörtökön helyezték nyugalomra a fővárosi művész és író világ, az elkölő közönség részvételével. Nyugodjék csendben.

— **Esküvő.** F. hó 17-én tartotta esküvőjét Zayzon Géza kulturmérnök Pünköszt Margit kisasszonnyal Sepsiszentgyörgyön. A polgári házasságkötést Szent-Iványi Miklós alispán Háromszékvármegye alispánja végezte a főispán ebédlőtermében hol igen díszes társaság gyűlt össze. Az egyházi áldást Róvai Pál ev. ref. lelkesz adta a szép ifjú párra az ev. re. templomban. Násznagyasszony Zayzon Lázár kézdivásárhelyi tekintélyes ügyvéd neje és násznagy Potsa József v. b. t. t., főispán volt. Az egyházi szertartás végétől hosszú kisújsor kísérté az ifjú párt az Orosz Lázár vendéglőjébe, hol a lakoma volt. Mindkét család részéről a kiterjedt rokonság és jó barátok nagy számban vettek részt az örömmünnepen. A sok szép koszorús leány és vőfély csoportja bájos keretül szolgált az illusztris társaságnak. Szellemes felköszöntők fűszeretk a kedélyes lakomát, melynek végétől a kedves ifjú pár, a férj állomáshelyére Miskolcra utazott, magával vive sok, sok szerencsekívánatot.

— **Állategészségügyi kimutatás Háromszékmegyéből.** júli. 7—14-ig Sertésorbanézz Osolán 8, Martonfalván 6, Albis, Bereczk, Felosernán, Futásfalva 3—3, Dálnok és Szászfaluban 1—1 udvarban, Sertésvész: Nyén 11, Hidvég 5, Bodor 3, Szentkirály, Zalán, Előpatak 1—1 udvarban.

— **Az ifjuság mulatsága.** A Kézdivásárhelyen szünetelő tanuló ifjuság, a „Szegény tanulókat segélyező alap“ gyarapítására augusztus 10-én mint már jeleztük, nyári táncmulatságot rendez. Vendőkölt Molnár Józsiás országgy. képviselő és Kovács János földbirtokos; urakat volt szerencsés megnyerni a rendezőség A tiszteletbeli elnöki állás az Dr. Török Andor polgármesterrel lett betöltve, kit az ifjuság egyhangulag, nagy lelkesedéssel választott meg e tisztre. A meghívók is a napokban széjjel lesznek hordva. A kik tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, azok forduljanak Kovács István rb. jegyzőhöz. Reméljük, hogy városunk intelligenciája ez évben is támogatni fogja a derék tanuló ifjuságot nemes munkájában. E helyen említjük meg, hogy az alap már a 3200 koronát meghaladta és hogy már több tanuló élvezet belőle szorgalma jutalmul 100—100 korona segéllyt

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*)

Valami a kézdivásárhely — kézdiszentléleki utról.

Igen tisztelt szerkesztő Ur!

Világot látott ember, sokat járt-kelt, utazgatott, s így bizonyára járt Kézdi-Szent-Lélek nemes községében is, nem léghajón azonban, sem pedig az úgy nevezett „rég” uton, hanem a rendes közlekedési úton. Nos hát erről az utról akarunk valamit írni a tekintetes szerkesztő urnak.

Híres ut ez! Nem hisszük, hogy akadna szöles e megyében ember, ki ne hallott volna róla.

A székely ember azt mondja: „nincs ilyen ut a császár birtokában, az archeologusoktól még azt halljuk, hogy római legionáriusok építették, amiben nincs is okunk kételkedni, mert alapzata hatalmas sziklatömbökből van.

Az építészeti hivatal ez utat minden évben alapos és lelkiismeretes szemle után néhány székér meder kavicsos betakarattja, hogy el ne kopjanak ama kövek, melyek egy kétezres éves múlt dicsőségét, a római világ hatalom nagyságát (?) hirdetik a törpe kornak.

Igen szép dolog, s kötelességünk is az ősek iránti kegyeletből a régiségeket megóvni, s fentartani, de a közegészségügy, a közérdek rovására ilyen túlzásba menni azt hisszük még sem méltányos.

Ezen híres ut csak 5 kmtr. hosszú, de elég-séges arra, hogy ha az ember végig koczik rája tengeri betegséget kapjon. Az évnék ép ezen szaka az, melyben ezen régiség a maga nagyszerű fenségében látható. A félméternyre (?) kiálló sziklákon csak közepes sebességgel is végig hajtani valóságos Isten-kísértés. Megmozdul az ember agya, s állandó helyeserét folytat a gyomrával, megszűnik az értelem, elborul a látás. Épen ezért nagyon csodálkozunk, hogy a felülvizsgáló bizottság, s az igen tisztelt bérő urak, kik ruganyos fiakkereken végig vergődnek rajta, soha észre nem veszik, hogy mennyire nyaktörő vállalkozás a közlekedés ezen úton!

De mit mondjunk a szegény székely emberről, a ki a megélhetésért ilyen úton kénytelen suvarozni hallatlan olcsó árak mellett az épületkövet, az épület fát, s legujabban a vasuti talpfákat?

Igás barma gyenge, s ha át akar vergődni ezen úton kénytelen külön erőt fogadni fel, s hálát adhat Istennek, ha a különben elég kemény szekerekkel romlás nélkül átjutott.

Fizetjük az út adót, ha köszünk vele, exequálnak, kérhetjük tehát, hogy segítsenek ezen a már idült bajon! Kérünk legyen megfelelő mennyiségű és minőségű kavicsot, s végre-valahára tisztos-ságos, a forgalmaknak megfelelő és használható ut; ezt azonban csak úgy lehet elérni, ha a sziklatömböket kiemelik és összehúzzák.

Igen örvendénénk tehát, hogy ha jogos kérésünk mihamarább teljesülne. Tegye a szívére a kezét az érdekelt hatóság; hallgassa meg panaszunkat s vegye gondjaiba az itt elmondott ügyet is. Ezt követeli a jog, az igazság, méltányosság.

Érdeklünk védelmét, szíves figyelembe ajálva maradunk teljes tisztelettel:

Kézdi-Szentlélek, 1901. július hó 15.

Több útdadó fizető polgár.

* E rovatban közérdekű közleményeknek készséggel adunk helyet, a felelősség azonban a beküldőt illeti. Szerk.

Szerkesztői üzenet.

Papp M. ezred-s ur Tusnád. Ohajtása értelmében n intézkedtünk. Ha ismétlődnek az eset: szíveskedjék egy levelező-lapon tudatni. — Kiss K. Fogaras. Innen a lap elment pontosan. Jó lesz a címet újból megírni. — Olga. Stefinek küldött kedves választát — sajnálatunkra — csak a jövő számban közölhetjük, mivel e számra tárczánk — b. kézírata vételekor — már ki volt szedve. A legszívesebb üdvözlöt Nagysádnak.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó lap tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Hirdetések.

578—1901. végrb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a k. vásárhelyi kir. járásbíró 1901. évi V. 180. számú végzése következtében Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt Rákosi Demeter javára márkos falvi Balogh József és Tsa ellen 400 kor. s jár. erejéig 1901. évi március hó 28-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 1080 kor. becsült következő ingóságok, u. m. Balogh Józsefnél: házi butorok és szerelvények, varrógép, kupferláda, bivaltehén, fekete csikozó kancsa, 1 sárga és barna igásló, malacz, fanemű, szánok, 3 fejsze, 3 kasza. Vitályos Sándornál: 2 szekér, pejesikó 2 kövér sertés, 1 pár hám, a csürbe 2 szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1901. évi V. 180. számú végzése folytán 400 korona tőkekövetelés, ennek bírósági megállapított kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 153 korona bírósági már megállapított költségek erejéig Márkosfalván a helyszínen leendő eszközölésére 1901. évi július hó 24-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok a 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében közpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kézdivásárhely, 1901. évi július hó 9-ik napján.

(99. 1—1.)

Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2446/901.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács a sepsi-szentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatóságának 14,262—901. számú rendelete alapján ezennel közli, hogy a folyó évi általános jövedelmi pótdó kiutalási listástrom folyó év július hó 17-től f. év július hó 26-ig ezen városi adóhivatalnál a 8 napi közszemlére ki van téve és az érdekelt felek által megtekinthető.

Egyben felkértem az adózó polgárok, hogy kis adókönyvecskéjüket ezen adónemek bejegyezhetőse végett 8 nap alatt különbeni bírság terhe mellett mutassák be.

Kézdivásárhelyt, 1901. jul. 16-án.

Dr. Török Andor,
polgármester.

102. (1—1)

Sz. 2517/901.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács a sepsi-szentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatóságának 15,098—901. számú rendelete alapján ezennel közli, hogy a f. évi hadmentességi díj és egyenes adó kiutalási listástromok folyó év július hó 17-től f. év július 26-ig ezen városi adóhivatalnál a 8 napi közszemlére ki vannak téve és azok érdekelt felek által megtekinthetők.

Egyben felhivatnak az adózó polgárok, hogy kis adókönyvecskéjüket ezen adónemek bejegyezhetőse végett ezen városi adóhivatalnál 8 nap alatt különbeni bírság terhe mellett mutassák be.

Kézdivásárhelyt, 1901. jul. 16-án.

101. (1—1)

Dr. Török Andor,
polgármester.

Sz. 2293/901.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács Háromszék vármegye tekintetes alispánjának f. év június hó 5-én kelt 2515—901. számú rendelete alapján ezennel közli, hogy az országos gazdasági munkás és eseléd segélypénztárt illető hozzájárulási díjak folyó évi kiutalási listástroma 1901. év július

hó 17-től 1901. év július hó 26-ig a 8 napi közszemlére ezen városi adóhivatalnál ki vannak téve és a listástrom érdekelt felek által a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Egyben felhivatnak érdekelt felek, hogy ezen kiutalás ellen intézett fellebbezéseiket az 1900. évi XVI. t.-cz. 8. §-a értelmében a kiutalási listástrom

mok közszemlére való kitételére kitűzött 8 napi határidő leteltétől számított 15 nap alatt ezen városi adóhivatalnál írásban benyújthatják.

Kézdivásárhelyt, 1901. jul. 15-én.

Dr. Török Andor,
polgármester.

100. (1—1)

Magyar szab. találmány.

„IDEÁL”

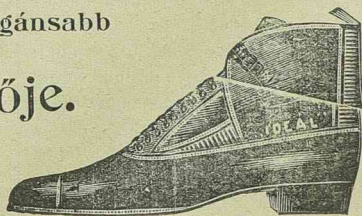
Hazai ipar.

A jelenkor legcélszerűbb

és legelegánsabb

Gzipője.

11-0 69.)

Kapható: Fejér Lukács fiainál Kézdi-Vásárhelyt.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség becses tudomására, hogy Kézdivásárhelyt és vidékén már 10 év óta folyamatosan a kéményseprést; azonban a mai naptól kezdve a régi árakat jóval alább szállítom s így felhívom figyelmét az alábbi kéményseprési árakra:

Földszinti mászó kémény	20 fillér.
1 emeletes „	40 „
2 „	60 „
Czilinder földszint	12 „
1 emeletes czilinder	24 „
Kémények égetése a betakarítással együtt	80 „
Takarék tűzhely 1, vagy 2 sütővel ellátva	20 „
Kályha csövek kályhával együtt	20 „

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

Tisztelettel:

Krisztián György,
kéményseprő.

(98. 2—6.)

Ny. Ifj. Jancsó M.-nél Kézdi-Vásárhelyt.